

Esteve PS75

Een echte akoestische bas-gitaar!

Het lijkt duidelijk: Spaanse gitaarbouwer, akoestische bas-gitaar, ziet er uit als een flamencogitaar, is dus voor flamenco. Maar zo zit het niet. De Esteve PS75 is in feite een klassieke basgitaar, met het geluid van een 'klassieke' Spaanse gitaar. Ook verkrijgbaar als zessnarig instrument, dus als een complete basgitaar van E tot E. Maar hier testen we de viersnarige versie. Standaard zonder het gebruikelijke piëzo-element met voorversterker. Kan dat gemist worden?

We hebben er al eens eerder over geschreven: de enorme Earthwood-bas was ongeveer de eerste akoestische basgitaar, ontwikkeld bij Fender, en in feite gebaseerd op de Mexicaanse guitarron. Wat trouwens weer een ander dier is, want die speel je steeds per twee snaren in een octaaf en hoger op de hals ga je gewoon niet - niet te doen. In de jaren dertig is nog wel eens een dappere poging gedaan om een akoestische basgitaar formaat contrabas te maken, maar net zomin als de grote basbanjo kom je die eigenlijk nooit tegen.

Eind jaren negentig waren echter de akoestische basgitaren niet aan te slepen: MTV Unplugged zorgde voor een hype. De meeste waren in feite semi-akoestische bassen, want er zat simpelweg te weinig geluid in om tegen de eerste de beste akoestische gitaar op te kunnen. Als MTV Unplugged trouwens iets niet was, dan was het unplugged: alle gitaren, en dus ook deze basgitaren, hadden een



piëzo-element. Het resultaat: een elektrische basgitaar die - als het tegengat - ook nog ging rondzingen. En het clicky hoog was ook niet echt fijn. Maar je hoorde altijd wel wat 'kast' en dat gaf die instrumenten een zeker bestaansrecht.

Flairck

Een paar akoestische basgitaren hadden wél een zeker eigen volume: Martin had de B-1, Guild had er een (te horen op de eerste lp van het Nederlandse Flairck), en Tacoma had de Thunderchief. Waarom dan dat eigen volume? Ten eerste omdat het handig was als je als bassist aan een akoestische sessie deelnam, of op straat wilde spelen en geen zin had om een contrabas mee te zeulen. Ikzelf kwam op basis van volume terecht bij de Tacoma, want in het fado-ensemble waar ik toen in speelde was contrabas gewoon te veel geweld, en de in fado - het Portugese levenslied, zeg maar - niet ongebruikelijke Esteve-basgitaar (!) was mij te zacht. Met die Tacoma kon je een kerk aan.

Wat dat betreft kan ik kort zijn over de Esteve PS75: hij is ongeveer twee keer zo hard als mijn Tacoma... Ook interessant is dat hij echt klinkt als een 'lage' flamenco- of klassieke gitaar. Aan de mensuur kan het niet liggen: de Esteve is met zijn 75 cm toch ruim 11 cm korter dan een gewone 34-inch basgitaar. En de PS70 komt niet verder dan 70 cm. Het derde type, de PSCB, heeft een mensuur van 77,5 cm. Op welke Esteve ik vroeger gespeeld heb weet ik niet, maar duidelijk is dat de PS75 net als een 'Spaanse' gitaar gebouwd is op bespanning met snaren met een nylon kern. De snaarspanning is dan ook veel lager dan op een gewone basgitaar. De Esteve heeft ook geen halspen, al zijn er wel ebben strips in de hals aangebracht voor toon en versteviging.

Kan het geluid met deze moderne snaren te maken hebben? Ik denk het wel. Ik heb dan ook onmiddellijk de Duitse snaarfabrikant Hannabach gevraagd of ik zulke snaren ook voor mijn Tacoma kan proberen, maar dan moest er een 34-inch setje gedraaid worden. Wat wel kan, zo legde men mij daar keurig uit, maar corona, dus Nederlandse importeur dicht, en het duurt dus even. Plus: het is wel even oppassen, want de kern van deze snaren is eigenlijk te dun voor mijn mechanieken, en er zou eigenlijk een ball-end nodig zijn aan de brugzijde. Geen gelopen race dus. Maar wat ik al wel wist: mijn bas-ukelele, oorspronkelijk uitgerust met witte siliconen-blobsnaartjes, klonk een stuk beter en zelfs harder met nylonkern roundwounds. Dus we gaan het zeker proberen.

Nu dan die PS75. Eigenlijk een aangename verrassing. Een prachtige losse E, zoals je die bij Anthony Jackson hoort: mooi gelijkmatig, meteen dáár en met een gelaagdheid aan boventonen. En nu met

een 'kast' erachter. Dat geldt ook voor de andere snaren. Zelfs de G heeft een even gelijkmatig laag, zodat ook een hoge noot lekker punchy is. De F krijgt iets te veel punch, zowel op de A- als op de D-snaar; hier resonanceert de kast als een malle, en hebben we duidelijk met een zogenaamde 'wolf-toon' te maken. Onvermijdelijk? Raar genoeg komt dit vooral bij betere en harder klinkende akoestische instrumenten vrijwel altijd ergens voor; maar ik kies dan dus liever voor 'beter klinkend' dan voor 'gelijkmatig maar oninteressant'. Ik zou wel als bouwer proberen om die wolf dan bijvoorbeeld tussen de F en de F# proberen te krijgen, wat te doen moet zijn met het toevoegen van gewicht op de juiste plaats. Dan heb je er gewoon veel minder last van. Punt is: versterk je dit instrument, dan krijg je er nog veel meer last van. Kan ik weten, want mijn Tacoma heeft zo'n wolf op een E, op de 14e fret. Waar ik inmiddels onverbiddelijk doorheen douw.

De Esteve heeft een lage snaarspanning en dus een grotere afstand tussen snaren en toets. Geen probleem - slappen of tappen zit er toch niet echt in - maar als je een snaar niet goed op de fret drukt, krijg je een vrij nare rammel om je oren. Ofwel: je gaat binnen een minuut goed op je techniek letten en dan heb je ook wat.

Conclusie

Dit is het eerste instrument dat ik ken dat echt als een 'lage flamencogitaar' klinkt. Al kom je dus geen basgitaar - behalve de elektrische bas van de onnavolgbare Carles Benavent - in flamenco tegen. Maar ik zou me wel raad weten met deze bas-gitaar (let op het respectvolle streepje!). Ik was geen fan

Esteve ps75

Kleur: naturel

Lak: polyurethaan

Top: ceder, massief

Zijden: Indisch palissander, massief

Achterblad: Indisch palissander, gelamineerd

Hals: ceder of samanguila, versterkt met ebben strips

Toets: ebbenhout

Frets: 18 + 19e voor E- en G-snaar

Brug: hout + been

Stemmechanieken: Grover-type

Mensuur: 29,5 inch

Breedte bij topkam: XX mm

Land van herkomst: Spanje

Linkshandig: Na eenvoudige conversie

Extra: Inclusief luxe koffer, 6 of 4 snaren

Adviesprijs: € 2.000,-

guitarrasesteve.es • tma-benelux.com

van de roundwounds op de 'unplugged'-basgitaren. Maar deze bas kan ze hebben. Waar ik 'm voor zou gebruiken? Hij mengt mooi met nyloonsnarige gitaren en ook met staalsnarige instrumenten. Fado? Meteen. Een versterkte 'unplugged'-sessie? Moet je er een goede pickup en een voorversterker met een goede notchfilter op laten zetten. Of hem met microfoon gebruiken, wat absoluut mooier zal zijn. Kortom: met zijn ca. € 2000,- is dit wel een serieuze aanschaf... maar hij is die euro's ook echt waard. Luister maar op YouTube naar deze basgitaar, met wat drop-downs gebruikt in Bachs prelude BWV 999. ●

